

ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.
 ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
 ਬਨਾਮ
 ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.
 ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲਾ 1982 ਦਾ ਨੰਬਰ 5900-ਐੱਮ .
 26 ਮਈ 1983 ਈ.

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (1860 ਦਾ ਐਕਟ 45)—ਧਾਰਾ 304-ਏ —ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ (1939 ਦਾ 4)—ਸੈਕਸ਼ਨ 17 — ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 304-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ — ਅਜਿਹੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ — ਭਾਵੇਂ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਟਰੈਫਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਚੈਕਿੰਗ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਾਪੇਖਿਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਪੂਰਨ ਅਮੂਰਤ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ 1939 ਦੀ (1) ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਜੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਚਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖਤਰਨਾਕ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੜਕ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 304-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭਾਰੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 4)

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ, - 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਈ. ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ ਦੁਆਰਾ 1982 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1528 ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਈ ਰੱਦ.

ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਟੀ.ਐਸ.

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

(1) ਇਹ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (1) ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ।

“ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਪਰ ਦੁਖਦਾਈ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ

(2) ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 84.

ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅਸੁਰੱਖਿਆ - ਸਾਡੇ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ ਦਾ ਘਾਤਕ ਪਾਪ ਜੋ - ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘਾਤਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਾਲੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨ ਦੇ ਪਹੀਏ ਵਿੱਚ ਘਾਤਕ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਕੂਟਰਿਸਟ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ ਹੈ - ਇਹ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਤਮਾਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਕਸਬਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਆਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 304 ਏ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। 200, ਸਕੂਟਰ ਚਾਲਕ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਤ

ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹੋਏ ਸਕੂਟਰ ਚਾਲਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 337, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਕੂਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ 200 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਮੋਟਰ ਵਹਿਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਰਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ।

(3) ਜੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ: ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 27 ਫਰਵਰੀ 1980 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 12 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬੱਸ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਐਨ.ਬੀ. ਲੁਧਿਆਣਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ PUIWi 5305 ਨੇ ਜਗਰਾਓ ਓਵਰ-ਬ੍ਰਿਜ (ਉੱਚਾ ਪੁਲ) ਤੋਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਟਾਊਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਅਸਤ ਸੜਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਲਾਕ ਟਾਵਰ ਵੱਲ ਜਾ ਕੇ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਸਕੂਟਰ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰੀਬ 20 ਫੁੱਟ ਤੱਕ ਘਸੀਟਿਆ ਅਤੇ ਬੱਸ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਹੇਠ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ। ਸੜਕ ਦੇ ਖੱਬੇ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਪਿੱਲੀ ਸਵਾਰ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਬਚਾਅ ਝੂਠੀ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

“ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਬੱਸ ਸਕੂਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸਕੂਟਰ ਬੱਸ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਗਿਆ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਖਿੱਚਦਾ ਰਿਹਾ। 20' ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਬੱਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸੱਜੇ ਪਹੀਏ ਵਿੱਚ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੱਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀ. 9 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਨਾ 16.

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦ ' ਤੇ ਬਨਾਮ ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ (ਆਈ. ਐੱਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.)

ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ. ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪਲਟਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਇਕਲੌਤਾ; ਅਧੀਨਗੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 304 ਏ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਅਪਰਾਧ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

(4) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ

ਹੈ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਰੀਖਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁੱਥੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਰੀਅਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ *ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਦੇ* ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਭਾਰ ਅਤੇ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਾਮਦੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਠੰਡ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਕਠੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਲਕ ਅਕਸਰ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(5) ਇਹ ਲਗਭਗ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨਿਯਮ ਲੱਗਭੱਗ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਚੈਕਿੰਗ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਕੁਧਰਮ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਹੁਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਕਾਹਲੀ

ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਾਪੇਖਿਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਪੂਰਨ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਚਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪੀੜਤ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖਤਰਨਾਕ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੜਕ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਜਾਂ ਬੱਸ, ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਬੰਧਤ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਜਾਂ ਰੀਨਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਜੇ.

ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1975 ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਅਧੀਨ ਨੰ 286 .
P.L.R. Punjab and Haryana .

(1984)1

2 ਜੂਨ 1983

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 81— ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ
ਰੋਕੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ— ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ— ਕੀ ਧਾਰਾ 81 ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਵਾਟਰ-ਰੇਟ (ਕਿਰਾਏ) ਦੀ ਫੀਸ ਜਾਂ
ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬੰਧ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ,
ਡਿਫਾਲਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਲਣਯੋਗ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ
ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ
ਸਾਰੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬੰਧ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਭਾਵੇਂ ਮੁਨਸ਼ੀ ਪਾਲ ਕਮੇਟੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।